

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی تصادفات معابر درون شهری

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت ترافیک، دوره 17، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

محمد آراد اکبری - دانشجوی دکترای حقوق، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

سهیلا طالبی - دکترای علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: اگرچه آمار سوانح جاده ای سال های اخیر سیر نزولی محسوسی در میزان مرگ و میر ناشی از تصادفات در ایران را نشان می دهد؛ اما ایران هنوز جزو کشورهایی است که بالاترین درصد سوانح منجر به مرگ و میر را در جهان به خود اختصاص داده است. مطالعه حاضر با هدف شناسایی نقاط حادثه خیز تصادفات در منطقه ۵ تهران با استفاده از تکنیک های تحلیلی آماری مبتنی بر GIS در طی سال های ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۰ انجام شده است. روش: در این پژوهش از روش تخمین چگالی هسته برای تحلیل نقاط حادثه خیز استفاده می شود. جامعه آماری شامل کلیه معابر منطقه ۵ تهران است. لذا هیچ نوع نمونه گیری بر روی جامعه انجام نشده و کل جامعه مورد بررسی قرار می گیرد. گردآوری داده ها با روش میدانی صورت پذیرفته و ابزار مطالعه شامل دو مجموعه داده بدین شرح است: یک نقشه دیجیتال شبکه معابر شهری و یک مجموعه داده مربوط به تصادفات ترافیکی. هم چنین، روش کومپ برای تجزیه و تحلیل الگوهای مکانی- زمانی نقاط حادثه خیز به کار گرفته شده است. یافته ها: هر دو تحلیل به کاررفته در پژوهش، نقاط حادثه خیز نسبتا مشابهی را شناسایی می کنند، اما رتبه برخی از نقاط حادثه خیز به دلیل ترکیب شاخص شدت [۱] کاملا متفاوت است. نتایج: نتایج نشان می دهد که تصادفات رانندگی اغلب در زمستان و تابستان رخ می دهد. علاوه بر این، تصادفات عمدتا در دو بازه زمانی، ۱۴:۰۰ تا ۱۵:۰۰ و ۱۹:۰۰ تا ۲۳:۰۰ رخ می دهد. نقاط حادثه خیز اغلب در تقاطع های بخش های شمالی و غربی منطقه ۵ تهران بزرگ و بخش های مرکزی، نزدیک چهارراه ها و گذرگاه های غیرمجاز متمرکز هستند.

کلمات کلیدی:

تصادف جاده ای، نقاط حادثه خیز، سیستم اطلاعات جغرافیایی، تحلیل زمانی- مکانی، تخمین چگالی هسته، شاخص شدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900819>

